Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2016. gada 23. novembrī*

Apelācija — Piekļuve iestāžu dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Vide — Orhūsas konvencija — Regula (EK) Nr. 1367/2006 — 6. panta 1. punkts — Fiziskas vai juridiskas personas komerciālo interešu apdraudējuma risks — Jēdziens "informācija, kas attiecas uz emisijām vidē" — Dokumenti attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļos iekļautās aktīvās vielas atļaujas procedūru — Aktīvā viela glifosāts

Lieta C-673/13 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2013. gada 17. decembrī iesniedza

Eiropas Komisija, ko pārstāv *B. Smulders*, *P. Ondrůšek* un *P. Oliver*, kā arī *L. Pignataro-Nolin*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

ko atbalsta

American Chemistry Council Inc. (ACC),

CropLife America Inc.,

National Association of Manufacturers of the United States of America (NAM),

Vašingtona (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv *M. Abenhaïm*, advokāts, *K. Nordlander*, *advokat*, un *P. Harrison*, *solicitor*,

CropLife International AISBL (CLI), Brisele (Beļģija), ko pārstāv *D. Abrahams*, *barrister*, *R. Cana* un *E. Mullier*, advokāti, kā arī *A. Patsa*, *dikigoros*,

European Chemical Industry Council (Cefic),

European Crop Protection Association (ECPA),

Brisele, ko pārstāv *I. Antypas* un *D. Waelbroeck*, advokāti, kā arī *D. Slater*, *solicitor*,

European Crop Care Association (ECCA), Brisele, ko pārstāv *S. Pappas*, *dikigoros*,

Vācijas Federatīvā Republika, ko pārstāv *T. Henze* un *A. Lippstreu*, pārstāvji,

personas, kas iestājušās apelācijas tiesvedībā,

* Tiesvedības valoda – angļu.

pārējie lietas dalībnieki –

Stichting Greenpeace Nederland, Amsterdama (Nīderlande),

Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Brisele,

ko pārstāv *B. Kloostra* un *A. van den Biesen*, *advocaten*,

prasītāji pirmajā instancē,

ko atbalsta

Zviedrijas Karaliste, ko pārstāv *E. Karlsson* un *L. Swedenborg*, kā arī *A. Falk*, *U. Persson*, *C. Meyer-Seitz* un *N. Otte Widgren*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies apelācijas tiesvedībā.

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*], priekšsēdētāja vietnieks A. Ticano [*A. Tizzano*] (referents), tiesneši M. Bergere [*M. Berger*], kā arī E. Levits un F. Biltšens [*F. Biltgen*],

ģenerāladvokāte J. Kokote [*J. Kokott*]

sekretāre L. Hjūleta [*L. Hewlett*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2016. gada 4. februāra tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2016. gada 7. aprīļa tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar savu apelācijas sūdzību Eiropas Komisija lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2013. gada 8. oktobra spriedumu *Stichting Greenpeace Nederland* un *PAN Europe*/Komisija (T-545/11, turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums", EU:T:2013:523), ar kuru Vispārējā tiesa daļēji atcēla Komisijas 2011. gada 10. augusta lēmumu, ar kuru tika atteikta piekļuve novērtējuma ziņojuma projekta attiecībā uz aktīvo vielu glifosāts, ko Vācijas Federatīvā Republika kā ziņotājdalībvalsts bija sagatavojusi atbilstoši Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvai 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV 1991, L 230, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "strīdīgais lēmums"), 4. daļai.

Atbilstošie tiesību akti

Orhūsas konvencija

2 Konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, kas Eiropas Kopienas vārdā apstiprināta ar Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmumu 2005/370/EK (OV 2005, L 124, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Orhūsas konvencija"), 4. pantā "Pieeja vides informācijai" ir paredzēts:

"1. Katra Puse nodrošina to, ka, atbildot uz lūgumu sniegt vides informāciju, valsts iestādes – ievērojot turpmākos šā panta punktus un attiecīgās valsts tiesību aktus – sabiedrībai dara pieejamu lūgto informāciju [..].

[..]

4. Lūgumu sniegt vides informāciju var noraidīt, ja tās izpaušana varētu nelabvēlīgi ietekmēt:

[..]

d) komercnoslēpumu vai rūpniecisku noslēpumu, ja šāda noslēpuma aizsardzība paredzēta tiesību aktos, lai aizsargātu likumīgās ekonomiskās intereses. Šādos gadījumos ir jāizpauž informācija par emisijām, kurām ir būtiska nozīme saistībā ar vides aizsardzību;

[..]

Iepriekšminētos atteikuma iemeslus interpretē sašaurināti, ņemot vērā sabiedrības intereses saistībā ar lūgtās informācijas izpaušanu, kā arī to, vai lūgtā informācija attiecas uz izmešiem vidē.

[..]"

Savienības tiesības

Tiesiskais regulējums piekļuves dokumentiem jomā

3 Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulas (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.) preambulas 4. apsvērumā ir paredzēts:

"Šīs regulas mērķis ir pēc iespējas pilnīgāk nodrošināt sabiedrības tiesības piekļūt dokumentiem [..]."

4 Šīs regulas 4. panta 2. punktā ir paredzēts:

"Iestādes var atteikt piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt:

— fiziskas vai juridiskas personas komerciālo interešu, tostarp intelektuālā īpašuma, aizsardzībai,

[..]

ja vien iepazīšanās ar to nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm."

5 Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Regulas (EK) Nr. 1367/2006 par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV 2006, L 264, 13. lpp.), preambulas 2. un 15. apsvērumā ir noteikts:

"(2) Sestajā Kopienas vides rīcības programmā [..] uzsvērts, cik svarīgi ir sniegt pietiekamu vides informāciju un nodrošināt iespējas sabiedrībai efektīvi piedalīties ar vidi saistītu lēmumu pieņemšanā, tādējādi palielinot atbildību par lēmumu pieņemšanu un tās pārskatāmību, kā arī sekmējot sabiedrības informētību un atbalstu pieņemtiem lēmumiem. [..]

[..]

(15) Ja Regulā [Nr. 1049/2001] ir paredzēti izņēmumi, tie būtu jāpiemēro, ievērojot jebkādus konkrētākus noteikumus pieprasījumiem piekļūt vides informācijai, kas paredzēti šajā regulā. Attiecībā uz pieeju vides informācijai atteikuma iemesli būtu jāinterpretē sašaurināti, ievērojot sabiedrības intereses saņemt informāciju un to, vai pieprasītā informācija attiecas uz emisijām apkārtējā vidē. [..]"

6 Šīs regulas 1. panta 1. punktā ir noteikts:

"Šīs regulas mērķis ir veicināt to pienākumu īstenošanu, kas izriet no [Orhūsas konvencijas], paredzot noteikumus par konvencijas piemērošanu Kopienas iestādēm un struktūrām, jo īpaši:

[..]

b) nodrošinot, ka vides informācija kļūst arvien plašāk pieejama un ir publiski izplatīta, lai panāktu pēc iespējas plašāku sistemātisku vides informācijas publisku pieejamību un izplatīšanu. Tālab jo īpaši veicina datoru sakaru un/vai elektronisko tehnoloģiju izmantošanu – ja tie ir pieejami;

[..]."

7 Minētās regulas 2. panta 1. punktā ir noteikts:

"Šajā regulā:

[..]

d) "vides informācija" ir jebkura informācija rakstiskā, vizuālā, audio, elektroniskā vai jebkurā citā materiālā formā par:

i) vides elementu, piemēram, gaisa un atmosfēras, ūdeņu, augsnes, zemes, ainavu un dabas teritoriju, tostarp mitrāju, piekrastes un jūras teritoriju, stāvokli, bioloģisko daudzveidību un tās komponentiem, tostarp ģenētiski modificētiem organismiem, un par šo elementu mijiedarbību;

ii) tādiem faktoriem kā vielas, enerģija, troksnis, starojums vai atkritumi, tostarp radioaktīvie atkritumi, emisija, izplūde un cita veida novadīšana vidē, kas ietekmē vai var ietekmēt i) apakšpunktā minētos vides elementus;

[..]."

8 Šīs pašas regulas 3. pants ir formulēts šādi:

Regula [Nr. 1049/2001] attiecas uz jebkura pieprasījuma iesniedzēja pieprasījumu piekļūt vides informācijai, kas ir Kopienas iestāžu un struktūru rīcībā [..].”

9 Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punktā ir noteikts:

“Attiecībā uz Regulas [Nr. 1049/2001] 4. panta 2. punkta pirmo un trešo ievilkumu [..] uzskata, ka pastāv sevišķas sabiedrības intereses informācijas izpaušanā, ja pieprasītā informācija attiecas uz emisijām vidē. [..]”

Tiesiskais regulējums attiecībā uz atļauju laist tirgū augu aizsardzības līdzekļus un aktīvo vielu ierakstīšanu

10 Komisijas 1992. gada 11. decembra Regulā (EEK) Nr. 3600/92, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus tās darba programmas pirmā posma īstenošanai, kas minēta 8. panta 2. punktā Padomes Direktīvā 91/414 (OV 1992, L 336, 10. lpp.), ir izklāstīti sīki izstrādāti noteikumi daudzgadu darba programmas pirmās fāzes īstenošanai, lai pakāpeniski pārbaudītu tirgū pieejamās aktīvās vielas divus gadus pēc Direktīvas 91/414 paziņošanas. No šīs regulas I pielikuma izriet, ka uz glifosātu attiecas šīs darba programmas pirmais posms. Saskaņā ar minētās regulas 7. panta 1. punktu ziņotājai dalībvalstij ir jāsagatavo novērtējuma ziņojuma projekts.

11 Saskaņā ar Komisijas 1994. gada 27. aprīļa Regulu (EK) Nr. 933/94, ar ko nosaka augu aizsardzības līdzekļu aktīvās vielas un izraugās ziņotājas dalībvalstis Regulas Nr. 3600/92 īstenošanai (OV 1994, L 107, 8. lpp.), attiecībā uz glifosātu par ziņotāju dalībvalsti ir izraudzīta Vācijas Federatīvā Republika.

12 Visbeidzot, saskaņā ar Komisijas 2001. gada 20. novembra Direktīvas 2001/99/EK, ar ko groza I pielikumu Direktīvai 91/414, lai iekļautu glifosātu un tifensulfuronmetilu kā aktīvās vielas (OV 2001, L 304, 14. lpp.), 1. pantu un I pielikumu glifosāts tika iekļauts Direktīvas 91/414 I pielikumā līdz 2012. gada 30. jūnijam. Vēlāk ar Komisijas 2010. gada 10. novembra Direktīvu 2010/77/ES, ar ko groza Direktīvu 91/414 attiecībā uz termiņu, līdz kuram konkrētās darbīgās vielas paliek iekļautas I pielikumā (OV 2010, L 293, 48. lpp.), glifosāts tika atstāts šajā pielikumā līdz 2015. gada 31. decembrim.

Rūpnieciskajām emisijām piemērojamais tiesiskais regulējums

13 Padomes 1996. gada 24. septembra Direktīvas 96/61/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli (OV 1996, L 257, 26. lpp.) 2. panta 3. un 5. punktā ir paredzēts:

“Šajā direktīvā:

[..]

3) “iekārta” ir stacionāra tehniska vienība, kurā tiek veikta viena vai vairākas tādas darbības, kas uzskaitītas I pielikumā, kā arī visas citas darbības, kuras ir tieši tehniski saistītas ar darbībām, kas tiek veiktas attiecīgajā objektā, un kurām varētu būt ietekme uz emisijām un piesārņojumu;

[..]

5) “emisija” ir tieša vai netieša vielu, vibrāciju, siltuma vai trokšņa novadīšana no iekārtas punktveida vai difūza avota gaisā, ūdenī vai zemē;

[..].”

14 Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Direktīvas 2010/75/ES par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (OV 2010, L 334, 17. lpp.) 1. pantu:

"Šajā direktīvā izklāstīti noteikumi par tāda piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli, ko rada rūpnieciskās darbības. [..]"

15 Šīs direktīvas 3. panta 3. un 4. punktā ir noteikts:

"Šajā direktīvā izmanto šādas definīcijas:

[..]

3) "iekārta" ir stacionāra tehniska vienība, kurā tiek veikta viena vai vairākas darbības, kas uzskaitītas I pielikumā vai VII pielikuma 1. daļā, kā arī visas citas darbības, kuras veic tajā pašā teritorijā un kuras ir tieši tehniski saistītas ar minētajos pielikumos uzskaitītajām darbībām, un kurām varētu būt ietekme uz emisijām un piesārņojumu;

4) "emisija" ir tieša vai netieša vielu, vibrāciju, siltuma vai trokšņa novadīšana no iekārtas punktveida vai difūza avota gaisā, ūdenī vai zemē;

[..]."

Tiesvedības priekšvēsture

16 2010. gada 20. decembrī *Stichting Greenpeace Nederland* (turpmāk tekstā – "*Greenpeace Nederland*") un *Pesticide Action Network Europe* (*PAN Europe*), pamatojoties gan uz Regulu Nr. 1049/2001, gan Regulu Nr. 1367/2006, pieprasīja piekļuvi vairākiem dokumentiem, kas attiecās uz glifosāta kā aktīvās vielas pirmo tirdzniecības atļauju, kura izsniegta atbilstoši Direktīvai 91/414.

17 Pieprasītie dokumenti bija šādi:

— ziņotājas dalībvalsts, proti, Vācijas Federatīvās Republikas, novērtējuma ziņojuma projekta, kas ticis sagatavots pirms pirmās glifosāta iekļaušanas Direktīvas 91/414 I pielikumā (turpmāk tekstā – "ziņojuma projekts"), kopija;

— pilnīgs to pārbaužu saraksts, ko iesnieguši pieteikuma par glifosāta iekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā, kas pieņemts ar Direktīvu 2001/99, iesniedzēji, un

— vispusīga, pilnīga un oriģināla dokumentācija attiecībā uz pārbaudēm, ko 2001. gadā iesnieguši pieteikuma par glifosāta iekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā iesniedzēji, ciktāl tā attiecas uz ilglaicīgas toksicitātes pārbaudēm, mutagenitātes, kancerogenitātes un neirotoksicitātes pārbaudēm, kā arī pētījumiem attiecībā uz reproduktīviem procesiem.

18 Komisijas ģenerālsekretārs pēc iepriekšējas piekrišanas lūguma Vācijas iestādēm saskaņā ar Regulu Nr. 1049/2001 ar 2011. gada 6. maija vēstuli piešķīra piekļuvi ziņojuma projektam, izņemot tā 4. daļu (turpmāk tekstā – "strīdīgais dokuments"), pret kuras izsniegšanu minētās iestādes iebilda. Šajā ziņā ģenerālsekretārs paskaidroja, ka joprojām ar Vācijas iestādēm notiek sarunas un ka vēlāk tiks pieņemts lēmums.

19 Komisijas ģenerālsekretārs ar strīdīgo lēmumu atteica piekļuvi strīdīgajam dokumentam, pamatojoties uz Vācijas Federatīvās Republikas pausto atteikumu.

20 Šī lēmuma pamatojumam Komisijas ģenerālsekretārs norādīja, ka šī dalībvalsts iebilst pret minētā dokumenta izsniegšanu, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmo ievilkumu, balstoties uz to, ka strīdīgajā dokumentā ir ietverta konfidenciāla informācija, kas attiecas uz pieteikuma par glifosāta iekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikuma sarakstā iesniedzēju intelektuālā īpašuma tiesībām, proti, aktīvās vielas, ko katrs no tiem ražo, detalizēts ķīmiskais sastāvs, detalizēta informācija par ražotās vielas ražošanas procesu, informācija par piemaisījumiem, gala produktu sastāvu un līgumattiecībām starp dažādiem pieteikuma iesniedzējiem.

21 Komisijas ģenerālsekretārs pēc tam, kad viņš bija norādījis, ka, pēc Vācijas iestāžu domām, ne ar vienu no Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā paredzētajām sevišķām sabiedrības interesēm nevar tikt pamatota strīdīgā dokumenta izsniegšana, izvērtēja, vai šādas sabiedrības intereses varētu tikt izvirzītas, ņemot vērā Regulu Nr. 1367/2006. Šajā ziņā viņš, pirmkārt, norādīja, ka pēdējās minētās regulas 6. panta 1. punkts, saskaņā ar kuru ir uzskatāms, ka publiskošana ir sevišķās sabiedrības interesēs, ja pieprasītā informācija attiecas uz emisijām vidē, nav piemērojams strīdīgajam dokumentam, jo tajā šāda informācija nav ietverta.

22 Otrkārt, Komisijas ģenerālsekretārs norādīja, ka aplūkotā informācija attiecas uz pieteikuma par glifosāta iekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā iesniedzēju minētās vielas ražošanas procesu. Veicot interešu līdzsvarošanu, Komisijas ģenerālsekretārs uzskatīja, ka nepieciešamība aizsargāt minēto pieteikuma iesniedzēju intelektuālā īpašuma tiesības pārsniedz sabiedrības intereses informācijas izpaušanā. Faktiski šī izpaušana šajā gadījumā ļautu konkurējošiem uzņēmumiem pārņemt pieteikuma par glifosāta iekļaušanu iesniedzēju ražošanas procesu, kas tiem radītu būtiskus zaudējumus, aizskarot to komerciālās intereses un intelektuālā īpašuma tiesības. Turpretī sabiedrības intereses informācijas izpaušanā jau esot ņemtas vērā, jo glifosāta emisiju iespējamās sekas izrietot no citām ziņojuma projekta daļām, kas tikušas publiskotas, it īpaši attiecībā uz attiecīgajiem piemaisījumiem un metabolītiem. Runājot par strīdīgajā dokumentā ietverto informāciju par neattiecināmiem piemaisījumiem, tā attiecoties uz elementiem, kas nerada risku veselībai vai videi, bet kas ļautu atklāt katra produkta ražošanas procesu.

23 Turklāt, pēc Komisijas ģenerālsekretāra domām, no procedūras, kādā glifosāts ticis iekļauts Direktīvas 91/414 I pielikumā, izriet, ka Direktīvā 1367/2006 paredzētās prasības attiecībā uz informācijas par šīs vielas ietekmi uz vidi izpaušanu sabiedrībai ir ņemtas vērā. Šādos apstākļos šīs vielas ražotāju interesēm būtu jāprevalē.

24 Komisijas ģenerālsekretārs no tā secināja, ka nav pierādījuma par to, ka pastāvētu sevišķas sabiedrības intereses par labu informācijas izpaušanai.

Pārsūdzētais spriedums

25 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2011. gada 14. oktobrī, *Greenpeace Nederland* un *PAN Europe* cēla prasību atcelt strīdīgo lēmumu. Šīs prasības pamatojumam prasītāji izvirza trīs pamatus.

26 Pirmajā pamatā tie uzskatīja, ka Regulā Nr. 1049/2001 dalībvalstij nav atļauts piemērot veto tiesības un ka Komisija varēja izlemt nepiekrist tās viedoklim par minētās regulas 4. panta 2. punktā paredzētā izņēmuma piemērošanu. Ar otro pamatu tie apgalvoja, ka šajā gadījumā esot jānoraida minētās regulas 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzētais izņēmums no tiesībām piekļūt dokumentiem, kura mērķis ir noteiktas fiziskas vai juridiskas personas komercinterešu aizsardzība. Pēc *Greenpeace Nederland* un *PAN Europe* domām, ar sevišķi svarīgām sabiedrības interesēm var tikt pamatota pieprasītās informācijas izpaušana, jo šī informācija attiecas uz emisijām vidē Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmā teikuma izpratnē. Visbeidzot, ar trešo pamatu *Greenpeace*

Nederland un *PAN Europe* apgalvoja, ka strīdīgais lēmums nav saderīgs ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktu un Orhūsas konvencijas 4. pantu, jo Komisija neesot izvērtējusi izvirzīto komerciālo interešu faktisko apdraudējuma risku.

27 Vispārējā tiesa pieņēma otro prasības pamatu un, nelemjot par diviem pārējiem pamatiem, atcēla strīdīgo lēmumu, ciktāl ar to bija atteikta piekļuve strīdīgā dokumenta daļām, kurās bija informācija par emisijām vidē, proti, pirmkārt, informācija attiecībā uz visu piemaisījumu identitāti un daudzumu katra uzņēmēja paziņotajā aktīvajā vielā, otrkārt, informācija attiecībā uz dažādās partijās esošiem piemaisījumiem, kā arī katra no šiem piemaisījumiem minimālo, vidējo un maksimālo daudzumu un, treškārt, informācija attiecībā uz attiecīgo uzņēmēju izgatavoto augu aizsardzības līdzekļu sastāvu (turpmāk tekstā – "strīdīgā informācija").

Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi

28 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 29. aprīļa lēmumu Vācijas Federatīvajai Republikai tika atļauts iestāties lietā Komisijas prasījumu atbalstam.

29 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2015. gada 3. marta rīkojumu *American Chemistry Council Inc. (ACC)*, *CropLife America Inc.* (turpmāk tekstā – "*CropLife*"), *CropLife International AISBL (CLI)*, *European Chemical Industry Council (Cefic)*, *European Crop Care Association (ECCA)*, *European Crop Protection Association (ECPA)* un *National Association of Manufacturers of the United States of America (NAM)* (turpmāk tekstā – "*NAM USA*") arī tika atļauts iestāties lietā Komisijas prasījumu atbalstam.

30 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2015. gada 26. jūnija lēmumu Zviedrijas Karalistei tika atļauts iestāties lietā *Greenpeace Nederland* un *PAN Europe* prasījumu atbalstam.

31 Komisija, kā arī *ACC*, *CropLife*, *CLI*, *Cefic*, *ECCA*, *ECPA*, *NAM USA* un Vācijas Federatīvā Republika lūdz Tiesu:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu;

— atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. pantam pašai pieņemt galīgo nolēmumu attiecībā uz pirmajā instancē izvirzīto pirmo un trešo pamatu vai nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā lemtu par šiem pamatiem, un

— piespriest *Greenpeace Nederland* un *PAN Europe* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

32 *Greenpeace Nederland* un *PAN Europe* lūdz Tiesu noraidīt Komisijas apelācijas sūdzību un piespriest tai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

33 Zviedrijas Karaliste lūdz Tiesu noraidīt apelācijas sūdzību.

Par apelācijas sūdzību

34 Savas apelācijas sūdzības pamatojumam Komisija izvirza vienu pamatu, ar ko tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot kļūdaini interpretējusi jēdzienu "informācija[, kas] attiecas uz emisijām vidē" Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmā teikuma izpratnē.

35 Šī pamata pirmajā daļā Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, neievērojot vajadzību nodrošināt Regulas Nr. 1049/2001 "iekšējo" saskaņotību.

36 Šī pamata otrajā daļā Komisija pakārtoti norāda, ka Vispārējā tiesa, interpretējot Regulās Nr. 1049/2001 un Nr. 1367/2006 paredzētos izņēmumus no piekļuves tiesībām, neesot pienācīgi ņēmusi vērā informācijas režīmu, kas īpaši paredzēts augu aizsardzības līdzekļiem piemērojamajos nozares tiesību aktos.

37 Šī paša pamata trešajā daļā Komisija pakārtoti arī apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 44. un 45. punktā neievērojot vajadzību interpretēt Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmo teikumu cik vien iespējams saderīgi ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, it īpaši tās 16. un 17. pantu, un Līgumu par ar tirdzniecību saistītām intelektuālā īpašuma tiesībām, kas iekļauts 1.C pielikumā Līgumam par Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) izveidošanu, kurš 1994. gada 15. aprīlī ir parakstīts Marakešā un apstiprināts ar Padomes 1994. gada 22. decembra Lēmumu 94/800/EK par daudzpusējo sarunu Urugvajas kārtā (no 1986. gada līdz 1994. gadam) panākto nolīgumu slēgšanu Eiropas Kopienas vārdā jautājumos, kas ir tās kompetencē (OV 1994, L 336, 1. lpp.).

Par apelācijas sūdzības vienīgā pamata pirmo daļu

Lietas dalībnieku argumenti

38 Ar apelācijas sūdzības vienīgā pamata pirmo daļu Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, jo tā neesot ņēmusi vērā vajadzību nodrošināt Regulas Nr. 1049/2001, skatot to kopsakarā ar Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punktu un Orhūsas konvencijas 4. panta 4. punktu, "iekšējo" saskaņotību.

39 Komisija pēc tam, kad tā bija atgādinājusi, ka ar Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmo teikumu ir radīta neapstrīdama prezumpcija par labu "informācija[s, kas] attiecas uz emisijām vidē" izpaušanai, būtībā norādīja, ka šis jēdziens ir jāinterpretē šauri, lai neatņemtu jebkādu nozīmi LESD 339. pantā un Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzētajām interesēm.

40 Katrā ziņā Komisija būtībā uzskata, ka, lai būtu piemērojams šis jēdziens, attiecīgajai informācijai ir jāatbilst diviem kumulatīviem nosacījumiem, proti, pirmkārt, tai jāattiecas uz emisijām, kas nāk no tādām iekārtām kā rūpnīcas un spēkstacijas, un, otrkārt, uz emisijām vidē.

41 Attiecībā uz pirmo no šiem nosacījumiem, uz kuru atsaucas arī *CLI*, *Cefic*, *ECPA* un Vācijas Federatīvā Republika, tas izrietot no vadlīnijām par Orhūsas konvencijas īstenošanu. Lai definētu jēdzienu "emisijas" minēto vadlīniju pirmajā izdevumā esot bijusi atsauce uz Direktīvu 96/61. Šīs direktīvas 2. panta 5. punktā jēdziens "emisija" esot definēts kā tieša vai netieša vielu, vibrāciju, siltuma vai trokšņa novadīšana no iekārtas punktveida vai difūza avota gaisā, ūdenī vai zemē, lai gan šīs pašas direktīvas 2. panta 3. punktā jēdziens "iekārta" esot definēts kā stacionāra vienība, kurā tiek veikta viena vai vairākas tādas darbības, kas uzskaitītas minētās direktīvas I pielikumā. Tāpat arī vadlīniju par Orhūsas konvencijas īstenošanu otrais izdevums esot izteikts tāpat, un tajā esot atsauce uz Direktīvu 2010/75, ar kuru tika aizstāta Direktīva 96/61, sniedzot tādas pašas jēdzienu "emisija" un "iekārta" definīcijas. No tā izrietot, ka jēdziens "emisijas vidē" Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmā teikuma izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas tikai uz Direktīvās 96/61 un 2010/75 paredzētajām emisijām.

42 Šajā ziņā Vācijas Federatīvā Republika, *CLI*, *Cefic* un *ECPA* piebilst, ka šī interpretācija esot saderīga ar Regulas Nr. 1367/2006, kurā pašā ir nošķirtas emisijas no cita veida novadīšanām un izplūdēm, 2. panta 1. punkta d) apakšpunktu. Vispārējās tiesas interpretācija nozīmētu nepiemērot šo nošķiršanu un uzskatīt, ka jebkāda vides informācija attiecas uz emisijām vidē.

43 Attiecībā uz otro nosacījumu, uz kuru arī atsaukušās *CLI* un *Cefic*, Komisija uzskata, ka tas šajā gadījumā neesot izpildīts. Strīdīgajā dokumentā neesot informācijas par faktiski vidē izdalīto emisiju raksturu un daudzumu, jo šīs emisijas faktiski atšķiroties atkarībā no lauksaimnieku izmantotā produkta daudzumiem un atkarībā no tā, vai augu aizsardzības līdzekļi sastāv vai nesastāv tieši no tām pašām vielām kā tās, kuras izvērtētas novērtējuma ziņojuma projektā.

44 Turklāt Komisija apgalvo, ka kritērijs, ko Vispārējā tiesa ņēma vērā, lai atzītu, ka "informācija attiecas uz emisijām vidē" Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmā teikuma izpratnē, proti, pietiekami ciešas saiknes esamība starp attiecīgo informāciju un emisijām vidē, tiesībās nekādi neesot pamatots un šī kritērija vājais raksturs radot būtiskas problēmas tiesiskās noteiktības ziņā, ko apstiprinot veids, kādā Vispārējā tiesa šo kritēriju piemēroja pārsūdzētajā spriedumā. Pārsūdzētā sprieduma 71. punktā Vispārējā tiesa esot uzskatījusi, ka pārbaudīto partiju analītiskais sastāvs, izņemot piemaisījumu struktūrformulas, pietiekami tieši attiecās uz emisijām vidē. Šāds apgalvojums neesot apstiprināts ne ar vienu argumentu.

45 *Greenpeace Nederland* un *PAN Europe*, kurus atbalsta Zviedrijas Karaliste, apstrīd Komisijas argumentus.

46 Šajā ziņā tie vispirms apgalvo, ka, tā kā vides informācijas izpaušana ir princips, Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmajā teikumā un Orhūsas konvencijas 4. panta 4. punkta pirmās daļas d) apakšpunktā, saskaņā ar kuru noteiktas fiziskas vai juridiskas personas komercinterešu aizsardzība nevar būt šķērslis "informācija[s, kas] attiecas uz emisijām vidē" izpaušanai, paredzētais noteikums nevarot tikt interpretēts šauri.

47 Turklāt šie lietas dalībnieki uzskata, ka vadlīnijas par Orhūsas konvencijas īstenošanu neļauj pamatot jēdziena "emisijas vidē" šauru interpretāciju, ko atbalsta Komisija, jo šajās vadlīnijās tikai kā piemērs esot minēta "emisiju" definīcija, kas sniegta Direktīvā 96/61. Katrā ziņā nekas šajā konvencijā neļaujot pamatot šādu interpretāciju. Minētās konvencijas piemērošanas jomā neietilpstot tikai tās vides jomas, kas attiecas uz rūpnieciskām iekārtām, bet tajā skaidri un acīmredzami ietilpstot visa veida vides jomas un informācija.

48 Visbeidzot, pēc *Greenpeace Nederland* un *PAN Europe* domām, jēdziena "informācija[, kas] attiecas uz emisijām vidē" attiecināšana tikai uz faktiskajām emisijām arī neesot pieņemama. Šajā ziņā tie it īpaši norāda, ka strīdīgā informācija esot vajadzīga, lai, pirmkārt, uzzinātu par glifosāta izdalīšanās vidē daudzumu un kvalitāti, kā arī izdalīto piemaisījumu daudzumu un, otrkārt, pārbaudītu, vai šīs vielas kā augu aizsardzības līdzekļa sastāvā esošās vielas izdalīšanās vidē sekas ir pareizi novērtētas. Ja šī informācija būtu pamatojums, lai varētu tikt atļauta glifosāta izdalīšana vidē, minētā informācija attiektos uz "emisijām vidē" Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmā teikuma izpratnē. Līdz ar to jēdziens "informācija[, kas] attiecas uz emisijām vidē" neesot jāattiecina tikai uz faktiskajām emisijām vidē attiecīgā produkta lietošanas laikā.

Tiesas vērtējums

49 Lai lemtu par apelācijas sūdzības vienīgā pamata pirmo daļu, pirmkārt, ir jānosaka, vai, kā uzskata Komisija, jēdziens "informācija[, kas] attiecas uz emisijām vidē" Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmā teikuma izpratnē ir jāinterpretē šauri, otrkārt, vai šis jēdziens ir attiecināms tikai uz informāciju, kas attiecas uz emisijām no tādām rūpnieciskām iekārtām kā rūpnīcas un spēkstacijas, treškārt, vai šajā jēdzienā ietilpst tikai informācija, kas attiecas uz faktiskām emisijām vidē, un, ceturtkārt, vai Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka pietiek ar to, ka informācija pietiekami tieši attiecas uz emisijām vidē, lai tā ietilptu šajā pašā jēdzienā.

– Par jēdziena "informācija[, kas] attiecas uz emisijām vidē" šauru interpretāciju

50 Attiecībā uz jautājumu, vai jēdziens "informācija[, kas] attiecas uz emisijām vidē" Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmā teikuma izpratnē ir jāinterpretē šauri, neapšaubāmi ir jāpiemēro tāda šī jēdziena interpretācija, kas neatņemtu visu jēgu LESD 339. panta un Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmā ievilkuma piemērojamībai, jo šajos pantos ir aizsargāts profesionālais noslēpums un noteiktas fiziskas vai juridiskas personas komercintereses. Faktiski šajā regulā paredzētās tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem, kā norādījusi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 29. punktā, ir pakļautas noteiktiem ierobežojumiem, kas balstīti uz sabiedrības vai privātiem apsvērumiem, tostarp – noteiktas fiziskas vai juridiskas personas komercinteresēm.

51 Tomēr, pretēji Komisijas apgalvotajam, šis jēdziens nebūtu interpretējams šauri.

52 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Regulas Nr. 1049/2001 mērķis, kā tas atklāts tās preambulas 4. apsvērumā un tās 1. pantā, ir piešķirt sabiedrībai tiesības uz iespējami plašāku piekļuvi iestāžu dokumentiem (it īpaši skat. spriedumus, 2010. gada 21. septembris, Zviedrija u.c./*API* un Komisija, C-514/07 P, C-528/07 P un C-532/07 P, EU:C:2010:541, 69. punkts, kā arī 2013. gada 17. oktobris, Padome/*Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 28. punkts). Tāpat arī Regulas Nr. 1367/2006 mērķis, kā tas paredzēts tās 1. pantā, ir panākt cik iespējams plašu sistemātisku vides informācijas, kas ir Savienības iestāžu un struktūru rīcībā, publisku pieejamību un izplatīšanu.

53 Tikai tad, ja ar izņēmumiem tiek izdarīta atkāpe no principa par iespējami plašāku sabiedrības piekļuvi dokumentiem, ierobežojot šo piekļuvi, izņēmumi no šī principa, it īpaši Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā paredzētie, saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru ir jāinterpretē un jāpiemēro šauri (šajā ziņā skat. spriedumus, 2010. gada 21. septembris, Zviedrija u.c./*API* un Komisija, C-514/07 P, C-528/07 P un C-532/07 P, EU:C:2010:541, 73. punkts, kā arī 2013. gada 17. oktobris, Padome/*Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 30. punkts). Šādas šauras interpretācijas nepieciešamība turklāt ir apstiprināta Regulas Nr. 1367/2006 preambulas 15. apsvērumā.

54 Turpretī, pieņemot prezumpciju, saskaņā ar kuru tiek uzskatīts, ka "informācijas[, kas] attiecas uz emisijām vidē", izņemot to, kas attiecas uz izmeklēšanām, izpaušana ir sevišķi svarīgās sabiedrības interesēs salīdzinājumā ar interesēm, kas izriet no noteiktas fiziskas vai juridiskas personas komercinterešu aizsardzības, tādējādi, ka minēto komercinterešu aizsardzība nevar būt šķērslis šādas informācijas izpaušanai, Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmajā teikumā, kā to norāda *CLI*, neapšaubāmi ir ietverta atkāpe no Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā paredzētā noteikuma par interešu līdzsvarošanu. Tomēr minētā 6. panta 1. punkta pirmajā teikumā ir pieļauta praktiska principa, saskaņā ar kuru sabiedrībai ir jāsaņem visplašākā iespējamā piekļuve Savienības iestāžu un struktūru rīcībā esošajiem dokumentiem, īstenošana, līdz ar to šīs tiesību normas šaura interpretācija nav pamatota.

55 Šādos apstākļos Vispārējā tiesa, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 49. un 53. punktā nepiemēroja Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmā teikuma un jēdziena "informācija[, kas] attiecas uz emisijām vidē" šauru interpretāciju.

– Par jēdziena "informācija[, kas] attiecas uz emisijām vidē" attiecināšanu tikai uz emisijām no rūpnieciskām iekārtām

56 Attiecībā uz Komisijas argumentu, saskaņā ar kuru jēdziens "informācija[, kas] attiecas uz emisijām vidē" Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmā teikuma izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ietilpst informācija, kas attiecas uz emisijām no tādām rūpnieciskām iekārtām kā rūpnīcas un spēkstacijas, vispirms ir jānorāda, ka – pretēji tam, ko apgalvo šī iestāde, – Vispārējā tiesa ir skaidri atbildējusi uz šo argumentu pārsūdzētā sprieduma 54.–56. punktā, pirms to noraidīt.

57 Attiecībā uz Vispārējās tiesas vērtējuma pamatotību noteikti ir jānorāda, ka vadlīniju par Orhūsas konvencijas īstenošanu 2000. gada redakcijā, lai definētu jēdzienu "emisijas" šīs konvencijas 4. panta 4. punkta pirmās daļas d) apakšpunkta izpratnē, bija ieteikts izmantot šī jēdziena definīciju Direktīvas 96/61 2. panta 5. punktā, bet minēto vadlīniju 2014. gada redakcijā no tā laika ir norādīta atsauce uz definīciju Direktīvas 2010/75 3. panta 4. punktā, kurā ir pārņemta pirmajā minētajā direktīvā ietvertajai definīcijai identiska definīcija.

58 No šīm direktīvām būtībā izriet, ka "emisijas" to izpratnē ir tieša vai netieša vielu, vibrāciju, siltuma vai trokšņa novadīšana no tajās noteikto rūpniecisko iekārtu punktveida vai difūza avota gaisā, ūdenī vai zemē.

59 Tomēr, kā Vispārējā tiesa pamatoti norādījusi pārsūdzētā sprieduma 55. punktā, no pastāvīgās judikatūras izriet, ka, lai gan šī vadlīnijas var uzskatīt par skaidrojošu dokumentu, ko papildus citiem nozīmīgiem apstākļiem vajadzības gadījumā var ņemt vērā, lai interpretētu Orhūsas konvenciju, tajās ietvertajai analīzei nav nekāda saistoša spēka un tām nepiemīt tāda normatīvā piemērojamība, kāda ir šīs konvencijas normām (it īpaši skat. spriedumu, 2013. gada 19. decembris, *Fish Legal* un *Shirley*, C-279/12, EU:C:2013:853, 38. punkts un tajā minētā judikatūra).

60 Pirmkārt, nekas Regulā Nr. 1367/2006 neļauj uzskatīt, ka jēdziens "informācija[, kas] attiecas uz emisijām vidē" šīs regulas 6. panta 1. punkta pirmā teikuma izpratnē būtu attiecināma tikai uz emisijām no tādām noteiktām rūpnieciskām iekārtām kā rūpnīcas un spēkstacijas.

61 Šādu ierobežojumu nav iespējams izsecināt arī no Orhūsas konvencijas, kura ir jāņem vērā, interpretējot Regulu Nr. 1367/2006, jo, kā paredzēts tās 1. pantā, šīs regulas mērķis ir veicināt to pienākumu īstenošanu, kas izriet no šīs konvencijas, paredzot noteikumus par konvencijas piemērošanu Savienības iestādēm un struktūrām.

62 Gluži pretēji, kā Tiesa norādījusi šodien pasludinātā sprieduma *Bayer CropScience* un *Stichting De Bijenstichting* (C-442/14) 72. punktā, šāds ierobežojums būtu pretrunā pašam Orhūsas konvencijas 4. panta 4. punkta pirmās daļas d) apakšpunkta formulējumam. Atbilstoši šai tiesību normai ir jāpublisko informācija par emisijām, kurām ir nozīme saistībā ar vides aizsardzību. Informācija, kas attiecas uz emisijām no citiem avotiem, nevis rūpnieciskām iekārtām, kā, piemēram, emisijām, kas izriet no augu aizsardzības līdzekļu lietošanas uz augiem vai zemes, uz vides aizsardzību attiecas tieši tāpat kā informācija, kas attiecas uz rūpnieciskas izcelsmes emisijām.

63 Otrkārt, jēdziena "emisijas vidē" Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmā teikuma izpratnē attiecināšana tikai uz emisijām no tādām noteiktām rūpnieciskām iekārtām kā rūpnīcas un spēkstacijas būtu pretrunā šīs regulas mērķim izpaust pēc iespējas plašāku vides informāciju (pēc analoģijas skat. šodien pasludināto spriedumu *Bayer CropScience* un *Stichting De Bijenstichting*, C-442/14, 73. punkts).

64 Turklāt, pretēji Vācijas Federatīvās Republikas apgalvotajam, šāds ierobežojums nevar tikt pamatots ar vēlmi saglabāt Savienības tiesību saskaņotību, it īpaši starp Regulu Nr. 1367/2006 un Direktīvām 96/61 un 2010/75. Tas, ka pēdējās minētajās direktīvās jēdziens "emisijas" ir attiecināts uz emisijām no noteiktām rūpnieciskām iekārtām, ir pamatots ar šo pašu minēto direktīvu mērķi, kas, kā norādīts Direktīvas 2010/75 1. pantā, ir paredzēt precīzus noteikumus par tāda piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli, ko rada rūpnieciskās darbības. Turpretī šāds ierobežojums nav pamatots, ņemot vērā Regulas Nr. 1367/2006 mērķi, kas saskaņā ar tās 1. pantu ir regulēt to noteikumu apjomu, kas piemērojami piekļuvei Savienības iestāžu un struktūru rīcībā esošajai vides informācijai. Turklāt ir jānorāda, ka jēdziens "emisijas" Savienības tiesībās nav vienveidīgs, – tas atšķiras atkarībā no jomas, kurā to paredzēts piemērot. Līdz ar to šī jēdziena definīcija Direktīvās 96/61 un 2010/75 atšķiras no definīcijas, kas tostarp paredzēta Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīvas 2004/35/EK par atbildību vides jomā attiecībā uz videi nodarītā kaitējuma novēršanu un

atlīdzināšanu (OV 2004, L 143, 56. lpp.) 2. panta 8. punktā vai arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 23. oktobra Direktīvas 2001/81/EK par valstīm noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju dažām atmosfēru piesārņojošām vielām (OV 2001, L 309, 22. lpp.) 3. panta e) punktā.

65 Visbeidzot, ir jānorāda, ka, pretēji *CLI*, *Cefic*, *ECPA* un Vācijas Federatīvās Republikas apgalvotajam, šāds ierobežojums nav arī pamatots Regulas Nr. 1367/2006 2. panta 1. punkta d) apakšpunkta ii) punktā.

66 Neapšaubāmi, šajā tiesību normā, kurā ir uzskaitīti faktori, kas var ietilpt jēdzienā "vides informācija", no pirmā skatījuma, šķiet, ir nošķirts jēdziens "emisijas" no jēdziena "izplūde" un "novadīšana" vidē, no kā, pēc *CLI*, *Cefic*, *ECPA* un Vācijas Federatīvās Republikas domām, izrietot, ka jēdziens "emisijas vidē" šīs regulas 6. panta 1. punkta pirmā teikuma izpratnē būtu attiecināms tikai uz emisijām no noteiktām rūpnieciskām iekārtām, neieskaitot cita veida izplūdi vai novadīšanu vidē.

67 Tomēr, pirmkārt, jēdzienu "emisijas", "izplūde" un "novadīšana" nošķiršana neatbilst Orhūsas konvencijai, kuras 4. panta 4. punkta pirmās daļas d) apakšpunktā ir tikai noteikts, ka komercnoslēpums vai rūpnieciskais noslēpums nevar būt šķērslis "informācija[s] par emisijām, kurām ir nozīme saistībā ar vides aizsardzību" izpaušanai (skat. šodien pasludināto spriedumu *Bayer CropScience* un *Stichting De Bijenstichting*, C-442/14, 62. punkts).

68 Otrkārt, šādai nošķiršanai nav nozīmes, ņemot vērā Regulas Nr. 1367/2006 mērķi izpaust vides informāciju, un tā būtu mākslīga. Turklāt šie jēdzieni lielā mērā pārklājas, – par to liecina šīs regulas 2. panta 1. punkta d) apakšpunkta ii) punktā ietvertā formulējuma "cita veida novadīšana" izmantošana, no kā izriet, ka emisijas un izplūdes arī nozīmē novadīšanu vidē (pēc analoģijas skat. šodien pasludināto spriedumu *Bayer CropScience* un *Stichting De Bijenstichting*, C-442/14, 63. un 65. punkts).

69 Līdz ar to, lai interpretētu Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmo teikumu, nav jānošķir jēdzieni "emisijas", "izplūde" vai "novadīšana" vidē (pēc analoģijas skat. šodien pasludināto spriedumu *Bayer CropScience* un *Stichting De Bijenstichting*, C-442/14, 67. punkts).

70 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, Vispārējā tiesa, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzēta sprieduma 54.–56. punktā varēja uzskatīt, ka jēdziens "informācija[, kas] attiecas uz emisijām vidē" šīs tiesību normas izpratnē attiecas ne tikai uz informāciju par emisijām no noteiktām rūpnieciskām iekārtām.

– Par jēdziena "informācija[, kas] attiecas uz emisijām vidē" attiecināšanu tikai uz informāciju par faktiskajām emisijām vidē

71 Attiecībā uz Komisijas argumentu, saskaņā ar kuru jēdziens "informācija[, kas] attiecas uz emisijām vidē" Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmā teikuma izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ietilpst vienīgi informācija par faktiskajām emisijām vidē, kas tā nav strīdīgās informācijas gadījumā, neapšaubāmi, ir jānorāda, kā apgalvo Komisija, ka šis jēdziens neattiecas uz informāciju par varbūtējām emisijām.

72 No šīs regulas 1. panta 1. punkta b) apakšpunkta, skatot to kopsakarā ar tās 2. panta 1. punkta d) apakšpunktu, faktiski izriet, ka minētās regulas mērķis ir nodrošināt tiesības piekļūt informācijai par tādiem faktoriem kā emisijas, kas ietekmē vai var ietekmēt vides elementus, it īpaši gaisu, ūdeni un zemi. Tā tas nav pilnībā varbūtēju emisiju gadījumā (pēc analoģijas skat. šodien pasludināto spriedumu *Bayer CropScience* un *Stichting De Bijenstichting*, C-442/14, 80. punkts).

73 Tomēr, pretēji Komisijas apgalvotajam, šis jēdziens nebūtu attiecināms vienīgi uz informāciju par emisijām, kas tiek faktiski izdalītas vidē, lietojot augu aizsardzības līdzekli vai aktīvo vielu uz augiem vai zemes, jo šīs emisijas ir atkarīgas it īpaši no lauksaimnieka faktiski izmantotā produkta daudzuma, kā arī tirgotā galaprodukta sastāva.

74 Tādējādi šajā jēdzienā ietilpst arī informācija par augu aizsardzības līdzekļa vai aktīvās vielas paredzamajām emisijām vidē, kas normālos vai reālos šī produkta vai aktīvās vielas lietošanas apstākļos atbilst tām, attiecībā uz kurām ir izdota minētā produkta vai minētās vielas tirdzniecības atļauja un kas dominē zonā, kurā šo produktu vai vielu ir paredzēts lietot (pēc analoģijas skat. šodien pasludināto spriedumu *Bayer CropScience* un *Stichting De Bijenstichting*, C-442/14, 78. un 79. punkts).

75 Lai arī ar produkta vai vielas laišanu tirgū parasti nepietiek, lai uzskatītu, ka šis produkts vai viela noteikti tiks izdalīta vidē un ka informācija par abiem minētajiem attiecas uz "emisijām vidē", tas tā nav tāda produkta kā augu aizsardzības līdzeklis un tajā esošo vielu gadījumā, kuras normālas lietošanas gadījumā ir paredzēts izdalīt vidē to funkciju dēļ vien. Šādā gadījumā paredzamās emisijas vidē normālos vai reālos attiecīgā produkta vai šajā produktā esošās aktīvās vielas lietošanas apstākļos nav varbūtējas un ietilpst jēdzienā "emisijas vidē" Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmā teikuma izpratnē (pēc analoģijas skat. šodien pasludināto spriedumu *Bayer CropScience* un *Stichting De Bijenstichting*, C-442/14, 78. un 79. punkts).

76 Līdz ar to Komisija kļūdaini apgalvo, ka Vispārējā tiesa, uzskatīdama, ka strīdīgajā dokumentā bija "informācija[, kas] attiecas uz emisijām vidē", jo šajā dokumentā nebija ietverta informācija par attiecīgā produkta lietošanas laikā faktiski vidē izdalīto emisiju veidu un daudzumu, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

– Par kritēriju attiecībā uz pietiekami ciešas saiknes starp informāciju un emisijām vidē esamību

77 Visbeidzot, ir jānosaka, vai Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 53. punktā varēja uzskatīt, ka pietiek ar to, ka informācijai ir "pietiekami cieša saikne" ar emisijām vidē, lai uz to attiektos Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmais teikums, vai, kā apgalvo Komisija, šāds kritērijs attiecībā uz pietiekami ciešas saiknes starp informāciju un emisijām vidē esamību ir jānoraida, jo tas tiesībās nekādi neesot pamatots.

78 Šajā ziņā no Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmā teikuma formulējuma izriet, ka šajā tiesību normā ir paredzēta informācija, kas "attiecas uz emisijām vidē", proti, informācija par vai kas attiecas uz šādām emisijām, nevis informācija, kam ir tieša vai netieša saikne ar emisijām vidē. Šāda interpretācija ir apstiprināta Orhūsas konvencijas 4. panta 4. punkta pirmās daļas d) apakšpunktā, kurā ir atsauce uz "informāciju par emisijām".

79 Ņemot vērā Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmā teikuma mērķi garantēt principiālu piekļuvi "informācijai[, kas] attiecas uz emisijām vidē", šis jēdziens ir jāsaprot tādējādi, ka tajā ietilpst tostarp informācija, kura ļauj sabiedrībai uzzināt, kas tiek faktiski izdalīts vidē vai arī kas ir paredzams, ka tiks izdalīts vidē normālos vai reālos attiecīgā produkta vai vielas lietošanas apstākļos, un kura atbilst tai informācijai, attiecībā uz kuru ir izdota šī produkta vai vielas tirdzniecības atļauja un kas dominē zonā, kurā šo produktu vai vielu ir paredzēts lietot. Līdz ar to minētais jēdziens ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā tostarp ir ietvertas norādes par faktisko vai paredzamo minētā produkta vai minētās vielas emisiju veidu, sastāvu, daudzumu, datumu vai vietu šādos apstākļos.

80 Jēdzienā "informācija[, kas] attiecas uz emisijām vidē" ir jāietver arī informācija, kas ļauj sabiedrībai pārbaudīt, vai faktisko vai paredzamo emisiju, pamatojoties uz kurām kompetentā iestāde izsniegusi attiecīgā produkta vai vielas tirdzniecības atļauju, attīstība ir pareiza, kā arī dati par šo emisiju ietekmi uz vidi. Būtībā no Regulas Nr. 1367/2006 preambulas 2. apsvēruma izriet, ka šajā regulā garantētās pieejas vides informācijai mērķis it īpaši ir veicināt efektīvāku sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā,

tādējādi palielinot kompetento iestāžu atbildību par lēmumu pieņemšanu, lai sekmētu sabiedrības informētību un atbalstu pieņemtajiem lēmumiem. Lai nodrošinātu, ka kompetento iestāžu pieņemtie lēmumi vides jomā ir pamatoti, un lai varētu efektīvi piedalīties lēmumu pieņemšanā vides jomā, sabiedrībai ir jābūt piekļuvei informācijai, kas tai ļauj pārbaudīt, vai emisijas ir tikušas pareizi novērtētas, un tai ir jāvar saprātīgi saprast, kā minētās emisijas var ietekmēt vidi.

81 Turpretī, lai arī, kā tika norādīts šī sprieduma 55. punktā, jēdziens "informācija[, kas] attiecas uz emisijām vidē" nav jāinterpretē šauri, šajā jēdzienā tomēr nevar tikt iekļauta visa informācija, kurai ir jebkāda saikne, pat tieša, ar emisijām vidē. Ja šis jēdziens tiktu interpretēts tādējādi, ka tajā ietilpst šāda informācija, tas lielā mērā pārklātos ar jēdzienu "vides informācija" Regulas Nr. 1367/2006 2. panta 1. punkta d) apakšpunkta izpratnē. Šāda interpretācija arī atņemtu jebkādu lietderīgo iedarbību Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzētajai iespējai iestādēm atteikt vides informācijas publiskošanu, pamatojoties it īpaši uz to, ka šāda publiskošana apdraudētu noteiktas fiziskas vai juridiskas personas komercinterešu aizsardzību un apdraudētu līdzsvaru, ko Savienības likumdevējs ir vēlējis nodrošināt starp pārskatāmības mērķi un šo interešu aizsardzību. Tas arī nesamērīgi apdraudētu LESD 339. pantā garantēto profesionālā noslēpuma aizsardzību.

82 No iepriekš minētā izriet, ka Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 53. punktā nolemjot, ka pietiek, ka informācija pietiekami tieši attiecas uz emisijām vidē, lai tā ietilptu jēdzienā "informācija[, kas] attiecas uz emisijām vidē" Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmā teikuma izpratnē, pārsūdzētajā spriedumā ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

83 Līdz ar to, tā kā apelācijas sūdzības vienīgā pamata pirmā daļa ir pamatota, pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ, nepārbaudot apelācijas sūdzības vienīgā pamata citas daļas.

Par pārsūdzētā sprieduma atcelšanas sekām

84 Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta pirmo daļu, ja Tiesa atceļ Vispārējās tiesas lēmumu, tā var pati taisīt galīgo spriedumu attiecīgajā lietā, ja strīds ir izskatāmā stāvoklī, vai nodot lietu atpakaļ sprieduma taisīšanai Vispārējā tiesā.

85 Šajā gadījumā, lai atrisinātu strīdu, Vispārējai tiesai, pēc tam, kad tā būs devusi iespēju lietas dalībniekiem paust savu viedokli, būs jāveic jauns faktu vērtējums, ņemot vērā šī sprieduma 78.–80. punktā paustos apsvērumus. Ja pēc šī novērtējuma Vispārējā tiesa uzskatīs, ka strīdīgā informācija neietilpst jēdzienā "informācija[, kas] attiecas uz emisijām vidē" Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmā teikuma izpratnē, tai būs jālemj par pirmo un trešo pamatu, ko *Greenpeace Nederland* un *PAN Europe* ir izvirzījuši savā prasībā atcelt spriedumu.

86 Šādos apstākļos tiesvedības stadija neļauj taisīt galīgo spriedumu lietā un lieta ir jānodod atpakaļ Vispārējai tiesai.

Par tiesāšanās izdevumiem

87 Tā kā lieta tiek nodota atpakaļ Vispārējai tiesai, lēmuma par tiesāšanās izdevumiem, kas ir saistīti ar šo apelācijas tiesvedību, pieņemšana ir jāatliek.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

1) **atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2013. gada 8. oktobra spriedumu** *Stichting Greenpeace Nederland* **un** *PAN Europe*/**Komisija (T-545/11, EU:T:2013:523);**

2) **nodot lietu T-545/11 atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai;**

3) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

[Paraksti]